

iFi Micro iDSD Black Label

Zwarte Magie of Hogere Kunst?

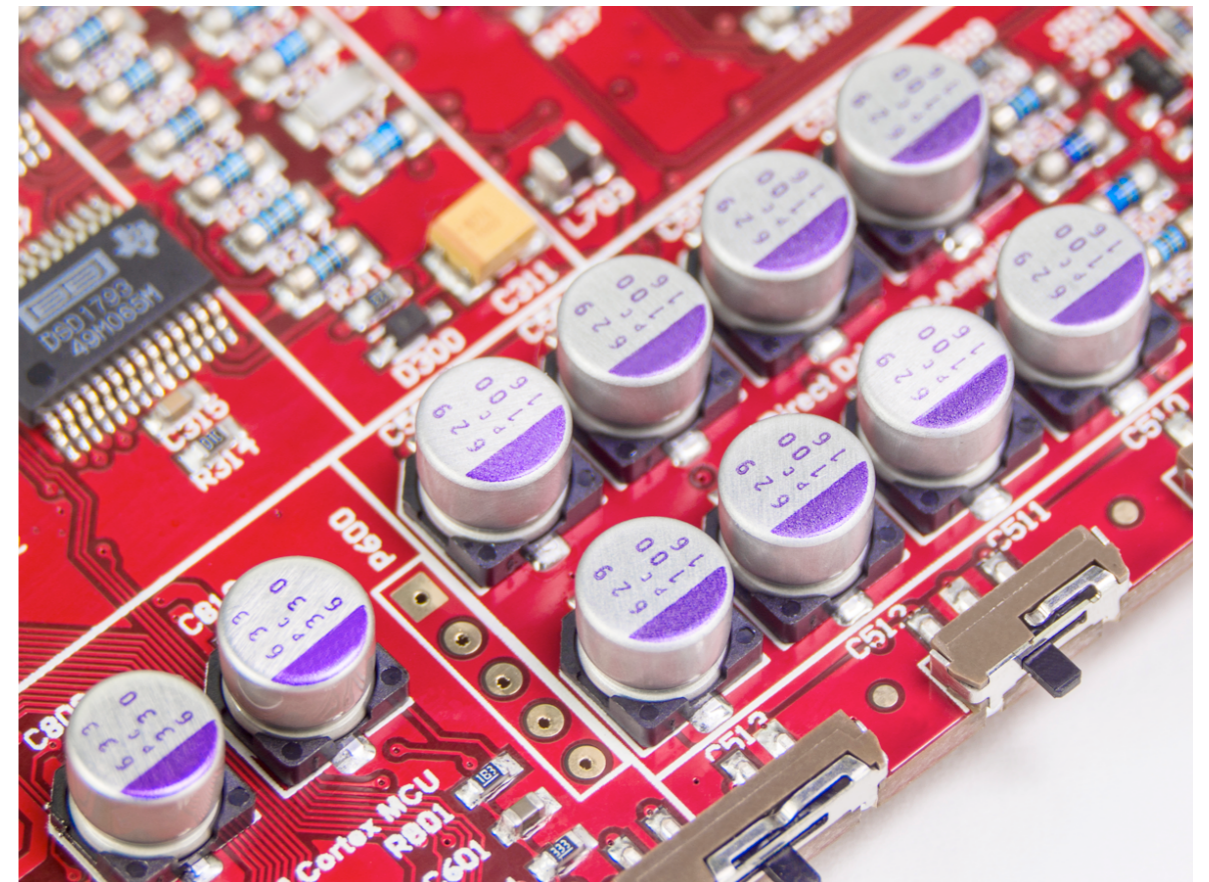
iFi Micro iDSD Black Label

Ik kan me nog goed herinneren dat de iFi Micro iDSD op de markt kwam. Niet alleen omdat het nog niet zo heel lang geleden is, maar ook vanwege de enorme impact die dat kleine apparaatje had. Een uiterst betaalbare da-converter en hoofdtelefoonversterker met een stevige accu voor draagbaar gebruik aan boord, met een geluidskwaliteit waar gevestigde namen het vrijwel zeker dun van door de broek voelden lopen. Met naast de mogelijkheid om zeer hoge PCM resoluties af te spelen ook een échte 'native' converter voor DSD tot wel achtvoudige resolutie onder de motorkap van de kleine en uiterst aarbare aluminium behuizing. Daar had de toch wat ingedutte hifi-branche duidelijk behoefte aan, want de verkochte aantallen overtroffen alle verwachtingen. Nu komt iFi met een Micro iDSD Black Label versie, in een wat stoerdere zwarte behuizing met oranje opdruk, en geven ze ons terloops een lesje in de hogere kunst van het upgraden.

Techniek

Hoewel ik er een groot voorstander van ben om het niet te lang over de techniek te hebben is daar bij de iFi Micro iDSD Black Label niet helemaal aan te ontkomen. De upgrade die de Black Label biedt zit hem niet in extra functionaliteit, maar komt volledig voort uit technische verbeteringen. Ik zal een paar details noemen, omdat daar toch ook een beetje uit blijkt hoe ver iFi's moederbedrijf AMR gaat om een zo goed mogelijk product voor een zo gunstig mogelijke prijs te maken. Zo zijn er kosten noch moeite gespaard bij het uitzoeken van de elektronische componenten. In de Black Label zijn onder andere de zeer kostbare OS-CON condensatoren van Sanyo toegepast - die tien keer zo duur zijn als gewone elektrolytische condensatoren. iFi claimt dat het voor het eerst is dat deze OS-CON's worden toegepast in een apparaat onder de 1000 euro. Daarnaast gebruikt iFi custom op-amps. Normale op-amps (piepkleine versterker-ic's) zijn intern met een heleboel aluminium draadjes aangesloten op een frame van standaard koper, maar bij iFi's eigen op-amps zijn die draadjes van goud en is het frame van 'high-conductivity' koper. Opnieuw aanzienlijk duurder, maar ook significant beter. Het zijn maar twee voorbeelden uit een langere lijst, maar elk op zich al reden om héél nieuwsgierig te zijn naar de klankmatige prestaties van de nieuwe iFi Micro iDSD Black Label.

Luisteren - deel 1

Omdat de Micro iDSD Black Label net als zijn voorganger zowel een da-converter als een hoofdtelefoonversterker is moet hij in twee hoedanigheden beluisterd worden. Eerst als hoofdtelefoonversterker dan maar. Als bron diende een MacBook Pro met daarop Roon Bridge als player. Een AudioQuest DragonTail Carbon zorgde voor de verbinding met de iFi. Omdat ik toevallig de twee nieuwe hoofdtelefoons van AudioQuest had liggen (méér daarover in een volgende review) gebruikte ik de NightHawk Carbon om afwisselend naar twee geselecteerde tracks te luisteren: Starlight Scene van het nieuwe album Toy van Yello, en Albedo 0.06 van het album Rosetta van Vangelis. Een goed ingespeelde 'gewone' Micro iDSD diende bij dit vergelijk als referentie. Na een korte vergelijking gaf ik de voorkeur aan de 'Bit Perfect' instelling van het filter en gebruikte die gedurende de rest van de test.

De X-Bass en 3D instellingen heb ik wel beluisterd, maar vrij snel geconstateerd dat ik er nog hetzelfde over dacht als toen ik mijn [review](#) van de oude Micro iDSD schreef, en ze daarna niet meer gebruikt.

Bij de aan perfectie grenzende productie van Yello lette ik vooral op de energie, soepelheid en dynamiek van de laagweergave en de klankkleur en verstaanbaarheid en articulatie van de stemmen. De 'gewone' Micro iDSD scoorde op zijn laagweergave al vrij hoog. De elektronische baslijnen van Boris Blank waren prima te volgen, elke toon had zijn eigen textuur en er was overduidelijk genoeg energie en 'druk'. De aan Leonard Cohen herinnerende brombas van Dieter Meier en de 'breathy' en tegelijk wat achter in de

keel gezongen alt van Malia lieten echter ook duidelijk horen dat de iDSD Black Label meer natuurlijke klankkleuren in huis heeft. De iDSD klonk op eens een beetje afstandelijk en 'matter of fact' in direct vergelijk met zijn donkere broeder.

Bij Vangelis moest er genoeg energie in de korte nootjes van de sequencer zitten, het laag van de paukenslagen moest putdiep en dreigend zijn, de ruimtelijkheid groots met een zeer lange reverb, en de subtiele 'vegen' langs de Chimes dienden van koper te zijn en niet van blik, als je begrijpt wat ik bedoel... Ook hier kweet de iDSD zich uitstekend van zijn taak, maar met de iDSD Black Label strekte de ruimte zich verder uit, was er meer dynamiek en klonken de metalen staafjes van de Chimes feller en kleurrijker. Bovendien was er een soort voorname rust en vanzelfsprekendheid over het geluid gekomen die bij de iDSD kennelijk ontbrak. Omdat beide apparaten het iPurifier circuit aan de USB ingang hebben schreef ik die grotere rust toe aan de betere componenten van de Black Label. Winnaar als hoofdtelefoonversterker: de Micro iDSD Black Label. Stand 0 - 1 in het voordeel van de nieuwkomer.

Luisteren - deel 2

Omdat het luisteren naar hoofdtelefoons een hoogst individuele zaak is verheugde ik me op het tweede deel van de luistertest, waarvoor Kees Jan aanschoof. Twee horen meer dan één, nietwaar? We gebruikten de bekende setup van Linn Klimax versterking, Wilson Benesch Trinity luidsprekers en een Mac mini met Roon Server als bron. De USB kabel van dienst was een AudioQuest Carbon en de Micro iDSD's werden via een AudioQuest Yukon verbonden met de Linn versterker. We begonnen met de gewone iFi Micro iDSD en zowel bij Yello als bij Vangelis hoorden we meteen waarom we de iDSD allebei zo mooi vinden in zijn prijsklasse. Een mooie afgewogen klank, lichtjes neigend naar warm, met een fraaie breedte- en diepteplaatsing en verrassend veel kracht. Toen we overschakelden naar de iDSD Black Label keken we elkaar na een paar seconden vol ongeloof aan. Ja, we weten dat hyperbolen bij hifi-recensies horen, en dat je soms het waargenomene wat moet uitvergrooten om het beter te kunnen beschrijven. En dat dat wel eens het

beeld oproept dat de verschillen gigantisch zijn, wat in werkelijkheid natuurlijk niet zo is. Maar als het echt meteen zonneklaar is op welke punten het ene apparaat een behoorlijke klap beter is dan het andere, dan heb je het binnen de hifi toch al gauw over behoorlijke verschillen. De iDSD Black Label liet echt véél meer ruimtelijkheid en resolutie horen, maar bleef daarbij uiterst schoon en beheerst. Transparanter zonder toegenomen helderheid zeg maar. Het laag werd strakker en dieper en kreeg een grotere 'drive' en aanstekelijkheid, en de stemmen klonken natuurlijker.

Een kwestie van perspectief

Als toetje luisterden we nog even naar de bloedstollend mooie track Farewell Oh World van Valentyn Silvestrov, uitgevoerd door Murcof en Vanessa Wagner op het album Statea. Met de iDSD was dit al ongelooflijk smullen. De dreigende bastoon en de via een vocoder met enorm veel galm gezongen tekst stonden echt een heel stuk naar voren, ongeveer halverwege tussen ons en de luidsprekers. De lage tonen klonken krachtig en vulden de luisterruimte met overtuiging. Na dik drie minuten begint de piano te spelen, in unisono met een gedragen elektronisch akkoord. Dat klonk weids en melancholiek en met een behoorlijk zeggingskracht. Toen we de iDSD Black Label aansloten en de track opnieuw startten vielen we bijna van de bank.

Ooit van 'De Grote Verdwintruc' gehoord? Die vond hier dus weer eens plaats. De set waarnaar we luisterden en de ruimte om ons heen leken te vervagen. Het plaatje werd nu echt héél erg driedimensionaal. We zaten letterlijk middenin de muziek, die veel rijker klonk, tastbaar bijna. De piano had opeens een paar octaven boventonen extra, en ons luisterperspectief verschoof dramatisch. Met de gewone Micro iDSD waren we toeschouwer met een hele prominente plaats aan de rand van het podium, maar met de Micro iDSD Black label waren we opeens deelnemer geworden. Heel bizar en een ongelooflijk knappe prestatie die iFi hier neerzette. 0-2 voor de nieuwkomer.

It's That Old Black Magic...

(...als je ons toestaat om Frank Sinatra hier even aan te halen...) Wat iFi's ontwerpteam heeft gepresteerd is werkelijk verbluffend. Voor een relatief geringe meerprijs wordt een apparaat op de markt gebracht dat zijn voorganger op alle muzikale punten overtreft. Dat heeft uiteraard met het gebruik van betere componenten te maken, maar dat is volgens ons niet het hele verhaal. Betere componenten hebben namelijk pas écht zin als ze in een goed ontwerp worden toegepast. En daar komt de visie en signatuur van 'Electric Wizard' Thorsten Loesch om de hoek kijken.

Een aantal leeftijdgenoten in de Micro familie heeft inmiddels een update gekregen, maar de Micro iDSD heeft sinds zijn introductie in 2014 onveranderd hoge ogen gegooid en zich nooit hoeven te schamen in het steeds drukker wordende speelveld van zijn prijsklasse. Daar heeft de iFi Micro iDSD Black Label nu met een galmende dreun een vervolg aan gegeven. De concurrentie staat voorlopig weer even op afstand en mag zich de komende twee jaar afvragen hoe ze hier overheen kunnen.

Muziek en Informatie

Meer informatie en prijzen over de beschreven iFi Micro iDSD Black Label, vind je in onze webwinkel:

[iFi Micro iDSD Black Label](#)

Spotify

[Yello - Toy](#)

[Vangelis - Rosetta](#)

[Murcof + Wagner - Statea](#)

Tidal

[Yello - Toy](#)

[Vangelis - Rosetta](#)

[Murcof + Wagner - Statea](#)

meer muziek.
excellence

© 2017 art`s excellence - www.artsexcellence.com

Dit document is eigendom van art`s excellence en mag niet worden gepubliceerd zonder onze toestemming.